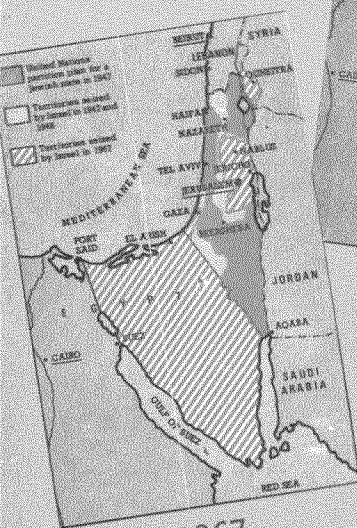

Ralph
SCHOENMAN

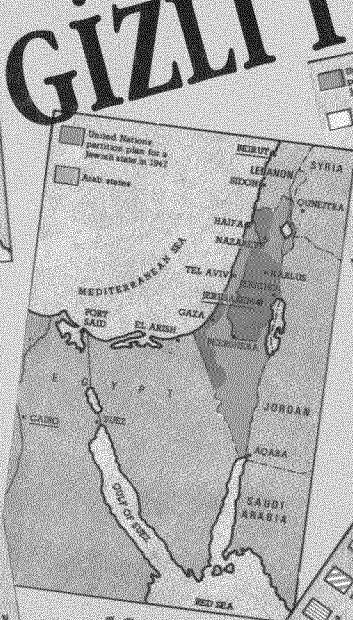
SIYONİZMİN GİZLİ TARİHİ

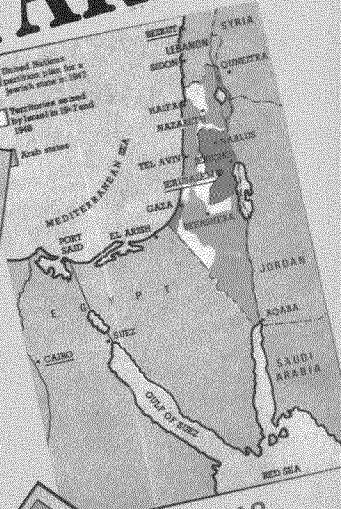
FİLİSTİN

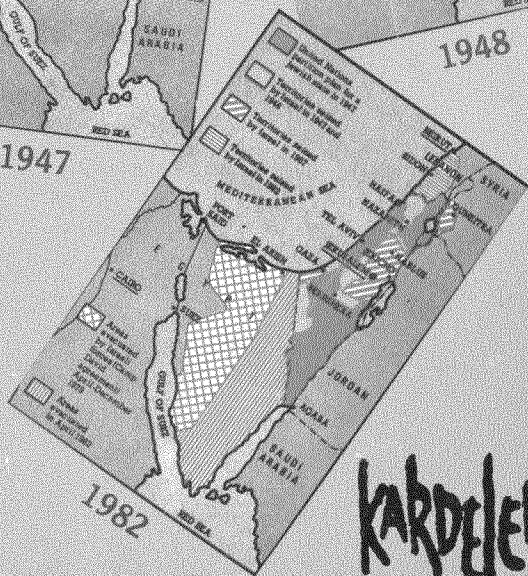
1967

1947

1948

1982

Çeviren:
Aydın PESEN

KARDELEN

SIYONİZMİN GİZLİ TARİHİ

Ralph Schoenman

Çeviren: Aydın Pesen

KARDELEN

Kardelen Yayınları

Toplum ve Politika Dizisi: 3

İstanbul 1992

Özgün Kaynak:

The Hidden History of Zionizm, Socialist Action,
San Francisco, 1988

Kapak : Mavi Kare Ajans
Baskı : Yaylacık Matbaası
Kapak Baskı : Metin Matbaası

Lorca Yayıncılık
Nakilbent Sok. 49/4 Sultanahmet-İstanbul
Tel: 5168454

İÇİNDEKİLER

Yayınevinin Notu	7
Önsöz: Ayaklanma	13
I- Dört Mit	16
II- Siyonist Hedefler	18
III- Filistin'in Sömürgeleştirilmesi.....	29
IV- Trajik Sonuçlar	33
V- Ülkenin Ele Geçirilmesi	42
VI- Siyonizm ve Yahudiler	48
VII- Güvenlik Miti	60
VIII- Blitzkrieg ve Katliam	64
IX- İkinci İşgal	72
X- İşkencenin Yaygınlığı	78
XI- Cezaevleri	96
XII- Fetih Stratejisi	103
XIII- Devrim Stratejisi	118
Açıklayıcı notlar	127

*Bu uğurda ölen
yoldaşım ve sevgili dostum
Halit Ahmet Zeki'nin anısına*

Hamdi Faraj ve Muhammed Manasra için

Yayınevinin Notu

İsrail son yıllarda Türkiye'nin dış ilişkilerinde her geçen gün daha ağırlıklı bir yer kazanıyor. İki ülke arasında 1967'den beri asgari düzeye indirilmiş olan diplomatik ilişkiler, son yıllarda adım adım geliştirildi, sonunda büyükelçilik düzeyine yükseltilmesi kararlaştırıldı. 28 yıl sonra ilk kez TC hükümetinin bir bakanı, Turizm Bakanı Abdülkadir Ateş, Haziran ayı içinde İsrail'i ziyaret etti. Nihayet, Temmuz sonunda İsrail devlet başkanı Haim Herzog'un İstanbul'u ziyareti sırasında şatafatlı bir davet düzenlendi.

Üstelik, ilişkilerin yalnızca hükümetler düzeyinde geliştirilmesiyle yetinilmiyor, Türk toplumunun genel olarak uluslararası Yahudi cemaatiyle, özel olarak İsrail toplumuyla daha yakın ilişkiler içine girmesi için çabalar harcanıyor. İspanyol Yahudilerinin Osmanlı ülkesine göç edişinin 500. yıldönümü, özellikle Amerika'daki Yahudi lobisiyle Türkiye'yi birbirine yakınlaştırmamanın bir vesilesi olarak kullanılıyor. Başka bir bağlamda iki halk arasında önyargıların azaltılması ve kültürel ilişkilerin daha sıcak kılınması gibi övgüye değer bir amaca katkıda bulunabilecek olan böyle bir tarihsel uğrak, bugün diplomasinin hizmetine koşuyor. Bu genel yöneliş çerçevesinde, Mayıs ayı içinde New York'ta düzenlenen "Türk Haftası" dolayısıyla yapılan yürüyüşe Yahudi cemaati büyük bir destek veriyor, yürüyüşten bir gece önce düzenlenen baloda Türkçe şarkıların yanısıra İbranice şarkılar da çalınıyor. Mart ayında Amerika'da düzenlenen Amerikan Yahudi Kongresi toplantısına Turgut Özal uydu yayın aracılığıyla görüntülü olarak hitap ediyor.

İsrail ile Türkiye'yi birbirine yaklaştırmak için gösterilen bu çabayı, Türkiye hükümetlerinin son yıllarda içine girmiş olduğu yeni dış politika bağlamı içinde ele almak gerekiyor. En azından Körfez Savaşı döneminden bu yana, ABD'nin Ortadoğu'da, Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Orta Asya'da Türkiye'den yeni görevler beklediği, Türk hükümetlerinin ise bu görevleri yerine getirmek üzere dış politikada yeni adımlar attığı herkesin malumu. İsrail ile ilişkilerin sıkılaştırılması tam da Türkiye'nin ABD ile ilişkilerinde ve Ortadoğu'ya yönelik politikasında açılan bu yeni dönemin bir unsuru. Geçmişte İran Şahı'nın İsrail'le birlikte Arap

dünyasındaki anti-emperyalist dinamikler üzerinde oluşturduğu tehdit, bu kez Türkiye ile İsrail tarafından birlikte sağlanacak. İki ülkeyi birbirine yaklaştırma çabası, aynı zamanda Orta Asya'da ortak yatırım projelerini de içeriyor.

İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkileri karmaşıklaştıran bir boyut var: her iki devlet de, bazı yönlerden paralellikler gösteren ulusal kurtuluş mücadeleleriyle karşı karşıya. Türkiye Cumhuriyeti için Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi bugün artık Filistinlilerin İsrail'e karşı onyıllardır vermekte oldukları mücadeleyle karşılaştırılabilecek derecede önemli bir sorun haline gelmiştir. Filistin mücadelesi, bilindiği gibi, 1987 Aralık ayında başlayan İntifada ile kitlesel bir biçime bürünmüştü. Botan'da 1990 baharında başlayan ve günümüzde de sürmekte olan kitlesel mücadelenin, Kürtçe'deki "**serhıldan**" kelimesinin yanısıra, bir "İntifada" olarak anılıyor olması bir raslantı değil, iki halkın mücadelesinin ortak yanlarının bir ifadesidir. Elbette, Ortadoğu politikasının karmaşık satranç tahtasında, ne İsrail'in Kürt sorununa, ne de Türkiye'nin Filistin sorununa yaklaşımı bir diğerini tatmin edecek nitelikte. Ama ABD'nin bölgedeki bu iki ayrıcalıklı müttefikinin gelecekte bu sorunlar konusunda da birbirlerini daha fazla kollamaları beklenebilir. Kürt hareketi içinde İsrail konusunda yer yer ortaya çıkan yanılsamalara da böylece gidecek daha az yer kalacağı öngörülebilir.

Türkiye'nin İsrail ile ilişkilerinde yeni bir dönemin açılmakta olduğu bugünlerde şu soru eskisinden de büyük bir önem kazanıyor: Türkiye insanı İsrail devletini ve **bu devletin** vazgeçilmez harcı olan Siyonizmi ne kadar tanıyor? Bu konuda özel bir tavra sahip olan İslamcı hareketi bir an için bir kenara koyarsak, şunu söylemek mümkün: Türkiye solumun 60'lı yıllarda Filistin kurtuluş mücadelesiyle kurmuş olduğu enternasyonalist bağlara rağmen, Türkiye'nin "demokratik" kamuoyunun, solumun bir bölümü de dahil olmak üzere, İsrail devletinin ve Siyonizmin gerici karakteri konusunda yeterli bir bilince sahip olduğu söylenemez. Her ne kadar İntifada'nın doruğuna ulaştığı dönemde İsrail ordusunun ve polislerinin Filistinli militanlar üzerinde uyguladığı mezalim kamuoyunda olumsuz bir izlenimin hakim olmasına yol açıtıysa da, televizyonda görülen **kasten** kol kırma gibi vahşet dolu imgelerin zamanla bulaşmasıyla ve günümüzde iki devletin ortak çabasıyla yürütülen propagandanın etkisiyle bu izlenimin silinmesi mümkündür. Önemli olan, İsrail güvenlik güçlerinin tekil uygulamalarının ötesinde, İsrail devletinin kuruluş ilkeleri dolayısıyla **doğası gereği** nasıl yoğun bir gericiliğin

taşıyıcısı olduğunu ortaya koyabilmektir. İşte elinizdeki kitap bu açıdan paha biçilmez bir değer taşıyor. 1970'li yılların başında ABD'nin Vietnam'da işlemekte olduğu insanlık suçlarını yargılayarak haklı bir şöhret edinen Bertrand Russell Vakfı'nın eski genel sekreteri olan, ABD'li devrimci Marksist araştırmacı ve militan Ralph Schoenman'ın bu çalışması Türkiyeli okuyucu için İsrail'e ve Ortadoğu'nun sorunlarına bakışta son derecede önemli veriler sunuyor.

Dünyada ve Türkiye'de İsrail'in varlığını ve onyıllardır izlemekte olduğu politikaları haklı göstermek için gerekçe olarak ileri sürülen bütün görüşler, Schoenman'ın dikkatli biçimde belgelenmiş çalışmasının ışığında birer efsane olarak teşhir ediliyor. Bu görüşlerden en tehlikelisi, İsrail devletinin, Ortadoğu'nun tutucu krallar ve gözü dönmüş diktatörler çölünde bir demokrasi vahası olduğu yolunda, özellikle Körfez Savaşı'ndan bu yana yayılmakta olan görüş. Schoenman, İsrail'in hukuk düzenini, cezaevlerini, mahkemelerini, polislin görülmemiş vahşetteki işkence uygulamalarını ayrıntılı biçimde ele alarak, "demokrasi" efsanesini paramparça ediyor. Ama belki de bundan önemlisi, hukuk sisteminin ve uygulamaların ardında yatan devletin yapısı: kitap, politik, hukuki, hatta ekonomik düzeylerde, İsrail devletinin köklü bir ırk ayırımına dayandığını, Güney Afrika'da bütün dünyanın haklı nefretini kazanmış olan **apartheid** sisteminden hiçbir farkı olmadığını ortaya koyuyor. Öyleyse, Güney Afrika ne kadar demokratikse, İsrail de o kadar demokratiktir.

"Demokrasi" efsanesi Türkiye'de "demokratik" kamuoyunda yaygın kabul gören bir başka görüşle de yaygın ilişki içindedir: buna göre, İsrail, ortaçağ kalıntısı sosyo-ekonomik ve politik yapıların hakim olduğu, henüz laikliğin bile marjinal kaldığı Arap dünyası karşısında modernliği, "Batılılığı", ekonomik ve toplumsal gelişmeyi temsil eder. Bu görüşün en ileri ifade biçimi, İsrail'in "tembel" Araplardan devraldığı çölde bir modern uygarlık kurmuş olduğudur. Irk ayırımına dayalı bir toplum düzeninin ne denli modern kabul edilebileceği bir yana, İsrail'in bu düzeni temelde dine dayalı bir ayrımcılıktır ve İsrail bu yüzden laiklikten, en koyu şeriat devleti kadar uzaktır. Öte yandan, İsrail kurulmadan önce Filistin toplumunun sosyo-ekonomik gelişmişliğini vurgulayan Schoenman, "tembel" Arap-"çalışkan ve akıllı" Yahudi karşıtlığının da ne denli uydurma bir görüş olduğunu ortaya koyuyor. Elbette, İsrail bugün Ortadoğu'nun ekonomik ve askeri bakımdan en güçlü ülkelerinden biridir ama aynı zamanda dünya çapında en büyük ekonomik ve as-

keri yardımı alan ülke olduğu da bir gerçektir. Bütün dünyaya yayılmış olan Yahudi diasporasıyla ilişkileri göz önüne alınmadan İsrail'in gelişmesi hiçbir biçimde anlaşılabilir.

İsrail'e bütün dünyada sempatiyle bakılmasına yol açan bir etken de Yahudilerin Nazi Almanyası tarafından sistemli bir soykırıma uğratılmış olmasıdır. Schoenman, bu kitapta dehşet verici belgeler aracılığıyla, sözde Yahudi halkının kurtarıcılığına soyunmuş olan Siyonist hareketin, Yahudilerin katilleriyle, Nazilerle giriştiği işbirliğini teşhir ediyor. Almanlar tarafından soykırıma uğratılmış bir halkın kurtuluşunu Arapların Nazi yöntemleriyle zulme tâbi tutulmasında aramanın çelişkinsini göremeyenler, Schoenman'ın belgelerini okuduktan sonra hiç olmazsa Yahudilerin kurtuluşu ile Siyonizmin amaçları arasında hiç de düşündükleri türden bir ilişki olmadığını göreceklerdir.

Nihayet, Schoenman, İsrail'in bir Arap denizinde mahsur kalmış bir ada gibi sürekli bir özsavunma konumunda olduğu görüşünün ne kadar uydurma olduğunu, Siyonist İsrail'in doğası gereği yayılmacı bir karakter taşıdığını gösteren belgeler aracılığıyla kanıtıyor. İsrail, Arap ülkeleriyle ilişkilerinde saldırgan taraftır, kendini korumak zorunda kalan bir mazlum değil. Okuyucu, Schoenman'ın bu konuları tartıştığı sayfalarda, Körfez Savaşı'nın ve Irak'm bölünmesinin gerçek dinamiğinin ve bugün Ortadoğu'daki nice başka gelişmenin ipuçlarını bulacaktır.

Türkiye'de, İsrail ve Siyonizm konularında yapılan herhangi bir tartışma, İslamcı hareketin bu konudaki tavrına değinmediği takdirde eksik kalacaktır. Bilindiği gibi İslamcılar, yalnızca Ortadoğu politikasına değil, Türkiye'nin iç politikasına yönelik olarak yaptıkları bütün tahlillerde her sorunun ardında, her taşın altında Siyonizmi bulurlar. Siyonizm onlar için yeryüzündeki büyük şeytandır. Siyonist İsrail'in çeşitli alanlarda gericiliğin baş destekçisi olduğu doğru olmakla birlikte, her gericiliğin ardında Siyonizmi aramak yanlıştır. Bu indirgemeci ve komplocu yaklaşım, belirtmeye bile gerek yok ki, tarihi yapan esas etkenin başta sınıflar olmak üzere büyük toplumsal güçler olduğu gerçeğinin üzerini örter.

Daha da önemlisi, İslamcı yorumda Siyonizm eleştirisi bütün bir halka, Yahudi halkına düşmanlığa dönüşür; Siyonizm düşmanlığı ile Rus Çarından Hitler'e bütün gericilerin ortak yanı olan anti-Semitizm (Yahudi düşmanlığı) içiçe geçer, aynılaşır. Oysa doğru tavır, Siyonizmle mücadele ederken, aynı zamanda, tarih boyunca ağır baskılara ve ayırıcılığa maruz kalmış olan Yahudi halkına düşmanlığa yani anti-Semi-

Ispanyol Yahudilerinin Osmanlı ülkesine göçünün 500. yıldönümü, Amerika'daki Yahudi lobisiyle Türkiye'yi birbirine yakınlaştırmamanın bir vesilesi olarak kullanılıyor. Mayıs ayı içinde New York'ta düzenlenen "Türk Haftası" dolayısıyla yapılan yürüyüşe Yahudi cemaati büyük destek veriyor. Yürüyüşten bir gece önce düzenlenen baloda Türkçe ve İbranice şarkılar çalınıyor. Cumhurbaşkanı Özal birkaç ay önce Amerikan Yahudi cemaatinin yıllık kongresine uydu yayın aracılığıyla görüntülü olarak hitap ediyor. Son dönemde İsrail'le Türkiye arasındaki diplomatik ilişkiler maslahatgüzarlık düzeyinden büyükelçilik düzeyine yükseltiliyor. Bütün bunlar, Bush'un "Yeni Dünya Düzeni"nin Ortadoğu ayağını sağlamlaştırmak için Türkiye ile İsrail arasında yakın bir işbirliği oluşturma hedefine yönelik senaryonun birer parçası. Ortadoğu'nun iki sözde "demokrasi" si kolkola vitrine çıkarılacak. İsrail hakkında ne biliyorsunuz? İsrail devletinin vazgeçilmez temeli olan Siyonizmi tanıyor musunuz? Bertrand Russell Barış Vakfı'nın eski genel sekreteri Ralph Schoenman'ın bu kitabını okuduktan sonra, daha önce İsrail ve Siyonizm hakkında bildiklerinizin pek azının doğru olduğunu anlayacaksınız. Schoenman, Siyonist hareketin kendi belgelerine dayanarak, İsrail ve Siyonizm hakkındaki yalanları ve efsaneleri yerle bir ediyor. İsrail'in "vatansız bir halka halksız bir vatan" ilkesine göre kurulduğu yalanını

teşhir ediyor, bu yalanın Filistin halkının ulusal kimliğini ve haklarını ayaklar altına almak için uydurulmuş bir kılıf olduğunu ortaya koyuyor. İsrail'in, "geri" Arap denizinde bir **demokrasi** adası olduğu efsanesini yıkıyor, apartheid'e dayanan Güney Afrika devleti kadar ırkçı olduğunu gösteriyor. Filistin halkının 1987 sonunda başlattığı silahsız ayaklanma (intifada) karşısında başvurulan gaddarca yöntemleri, işkenceyi, katliamı belgeliyor. Schoenman'ın ortaya koyduğu en çarpıcı gerçek ise Siyonizmin Nazilere karşı tavrıyla ilgili olanı. İsrail'i Nazilerin Yahudi soykırımının etkisi altında savunmaya yatkın olanları sarsacak belgelerle, Schoenman Siyonizmin Nazilerle işbirliği yapmış olduğunu kanıtıyor! İşte, Almanya'nın Türkiye Büyükelçiliği arşivinde keşfedildiği için "Ankara dokümanı" olarak bilinen 11 Ocak 1941 tarihli bir belgeden birkaç satır: "Ulusal ve totaliter temelde tarihi bir Musevi devletinin Alman Reich'ıyla yapılacak bir antlaşma çerçevesinde kurulması, gelecekte Ortadoğu'daki güçlü Alman çıkarları açısından da gereklidir." Bu ve başka gerekçelerle Hitler'e askeri pakt öneren metnin yazarı, bugünkü **İsrail başbakanı İzak Şamir**'den başkası değildir! Türkiye'ye Ortadoğu'da nasıl bir rol biçilmekte olduğunu bilmek isteyen herkes bu kitabı mutlaka okumalıdır.

KARDELEN